

Advokatrådet

ADVOKAT SAMFUNDET

Miljøministeriet
Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 6. august 2013
SAGSNR.: 2013 - 1794
ID NR.: 246448

nst@nst.dk + metbr@nst.dk

Høring - over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen mv.)

Ved e-mail af 04-06-2013 har Naturstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

1. Ændring af vandløbsloven

Af retssikkerhedsmæssige grunde foreslås det, at det præciseres i lovteksten (§ 10), hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen om henholdsvis nedklassifikation eller opklassifikation af et vandløb.

2. Ændring af planloven

Af hensyn til risikoen for udhuling af princippet i planlovens § 15a, stk. 1 foreslås det, at det i § 15a, stk. 4 udtrykkeligt fremgår, at undtagelsesbestemmelsen alene gælder helikopterlandingsbaner og landingsbaner specifikt til brug for akutlægehelikoptere.

Med venlig hilsen

Lise Ravnkilde

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø
nst@nst.dk
metbr@nst.dk

H.C. Andersens Boulevard 45
1553 København V

Telefon 33 43 70 00
mail@danskeadvokater.dk
www.danskeadvokater.dk

Dok.nr. D-2013-022309

14. august 2013

Vedr.: Udkast til lovforslag om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning

Naturstyrelsen har den 4. juni 2013 sendt udkast til lovforslag om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning i høring med høringsfrist den 9. august 2013.

Udkast til lovforslag har været behandlet i Danske Advokaters fagudvalg for miljøret.

Danske Advokater har følgende bemærkninger til udkastet:

Danske Advokater finder initiativet til regelforenklning fornuftigt, og høringsforslaget giver ikke Danske Advokater anledning til overordnede bemærkninger.

I relation til de specifikke bestemmelser kan det konstateres, at der i forslagens § 2, nr. 4, lægges op til, at opførelse af medhjælperboliger, der falder ind under undtagelsen fra landzonetilladelse i planlovens § 36, stk. 1, nr. 12, i modsætning til de øvrige undtagelser i § 36, stk. 1, ikke omfattes af den generelle undtagelse fra kravet om skovbyggelinjedispensation. Baggrunden herfor er ifølge bemærkningerne, at der kan være tale om relativt store bygninger. Ifølge ordlyden af forslagens § 2, nr. 4, skal dette derimod ikke gælde for de såkaldte aftægtsboliger, som tillige er omfattet af undtagelsen fra landzonetilladelse i planlovens § 36, stk. 1, nr. 12. Aftægtsboliger kan på samme måde som medhjælperboliger få karakter af relativt store bygninger. Hvis det er hensigten, at de to undtagne boligtyper efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 12 – medhjælperboliger og aftægtsboliger – skal behandles forskelligt i forhold til reglerne om dispensation fra skovbyggelinjen, bør det derfor overvejes i højere grad at fremhæve dette i lovbemærkningerne for at undgå fortolkningstvivl ved den fremtidige administration.

De sene svar beklages.

Brandt, Mette

Fra: Birgit Balle [bkb@viborg.dk]

Sendt: 5. juli 2013 12:18

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Brandt, Mette

Emne: Viborg Kommunes hørings svar til Naturstyrelsen om forslag til ændring af regler om skovbyggelinie

Til Naturstyrelsen (j. nr. 020-00103)

Viborg Kommune har gennemgået Forslag til Lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning.

Kommunen har ingen bemærkninger for så vidt angår vandløbsloven og planloven.

For så vidt angår naturbeskyttelsesloven, hilser Viborg Kommune det velkomment, at der foreslås ændringer, som indebærer en forenklet administration af forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen. Viborg Kommunes ønsker i tidligere indsendt forslag til frikommuneforsøg tilgodeses i stort omfang. Med frikommuneforsøget ønskede Viborg Kommune at forenkle administrationen af skovbyggelinjer. Det primære ønske var at ophæve naturbeskyttelseslovens § 17, idet skovbyggelinjens formål varetages af planlovens bestemmelser om ny planlægning og landzoneadministration, hvor hensynet til bl.a. skove skal indgå i vurderingen. Alternativt ønskede vi at forenkle administrationen af skovbyggelinjer med dels en forenklet procedure for dispensation fra skovbyggelinjen, dels sikring af, at områder, hvor der i planlægningen er taget stilling til forholdet til skove, ikke efterfølgende bliver omfattet af skovbyggelinjer.

Lovforslaget følger dog ikke vores ønske om, at skovbyggelinjen skal være uafhængig af, om skov er privat eller offentligt ejet. Viborg Kommune vurderer fortsat, at det er uforståeligt, at der skal skelnes mellem offentlig og privat skov, når formålet med skovbyggelinjen er at varetage landskabs- og naturhensyn.

Viborg Kommune antager, at det fortsat er tanken, at Naturstyrelsen vil godkende frikommuneforsøg, hvorefter områder der i forsøgsperioden bliver omfattet af en endeligt vedtaget lokalplan, ikke efterfølgende kan blive omfattet af forbuddet i § 17, stk. 1, i lov om naturbeskyttelse mod placering af bebyggelse, campingvogne og lign. inden for en afstand af 300 m fra skove.

I lovforslaget foreslås også en ændring af naturbeskyttelseslovens § 18 om fortidsmindebeskyttelseslinjen, så det bliver muligt at foretage mindre vedligeholdelsesarbejder på bygninger, når bygningshøjden ikke derved forøges eller kun forøges i ubetydeligt omfang. Viborg Kommune bemærker, at regelændringen blot udtrykker den praksis, som Viborg Kommune har haft i forvejen. Viborg Kommune har aldrig behandlet f.eks. udskiftning af tagplader eller enkelte vinduer efter naturbeskyttelseslovens § 18. Der er derfor ingen reel besparelse deri i relation til lovforslagets beskrivelse af regelforenklning for 11 mio. kr.

Med venlig hilsen

Birgit Balle
Landinspektør

VIBORG
KOMMUNE

13-08-2013

Viborg Kommune
Teknik & Miljø
Byggeri
Prinsens Alle 5
8800 Viborg
Direkte tlf : 87 87 55 64

Sikker e-mail sikkerpost@viborg.dk
<http://www.viborg.dk>

Naturstyrelsen
nst@nst.dk
metbr@nst.dk

**Høringssvar til lovforslag om ændring af vandløbslov, planlov,
naturbeskyttelseslov mv., jf. j. nr. 020-00103**

HOFOR skal venligst anmode Naturstyrelsen om at uddybe bemærkningerne til loven, så at det bliver klart, at kravet om dispensation for forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen efter naturbeskyttelseslovens § 17 heller ikke gælder småt byggeri efter planlovens § 36, stk. 1, nr. 8.

Anmodningen er begrundet i, at vi oplever uens praksis ved kommunernes fortolkning af planlovens § 36, stk. 1, nr. 8: *"Byggeri, der i bygningsreglement er fritaget for krav om byggetilladelse, og som etableres til brug for offentlige trafik-, forsynings- eller varslingsanlæg eller radio- og tv-modtagelse"*.

Over en vandforsyningsboring vil man – når boringen renoveres – etablere et lille hus, som indeholder el, prøvehaner, overjordiske dele af boringen m.v., et såkaldt dykpumpehus. Huset er cirka 4 m².

Vi ønsker det præciseret, at opførelse af dykpumpehuse over boringer på også er undtaget for kravet om ansøgning om dispensation ift. skovbyggelinjen. Det vil samtidig være en hjælp i forhold til kommunernes administration efter loven.

Med venlig hilsen

Anne Scherfig Kruse

	Afdeling
Telefon	3395 3395
Fax	3395 2020
Mobil	2795 4679
E-mail	sbis@hofor.dk
Dato	30.07.2013
Journal nr.	00000000

LANDLIGGERSAMMENSLUTNINGEN GRIBSKOV VEST

Naturstyrelsen
nst@nst.dk

Frederiksberg, den 1. august 2013

Vedrørende Udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning

Landliggersammenslutningen Gribskov Vest, der repræsenterer ca. 3.500 sommerhusejere i Gribskov Kommune, har følgende bemærkninger til § 1 i det fremsendte udkast.

Da regeringen i 2011 med Lov om ændring af lov om vandløb (L293) begrænsede kommunernes adgang til at nedklassificere offentlige vandløb skete det ifølge bemærkningerne til lovforslaget på denne baggrund:

”Der har i tiden efter kommunalreformen i 2007 vist sig en tendens til, at kommunerne, der er vandløbsmyndighed efter vandløbsloven, i et vist omfang ud fra besparelsmæssige hensyn har nedklassificeret offentlige vandløb til private vandløb med den konsekvens, at private lodsejere (bredejere) får pålagt udgifterne til fremover at vedligeholde vandløbene og – i tilfælde af mangelfuld vedligeholdelse – kan risikere at blive pålagt et erstatningsansvar, hvis der forekommer oversvømmelse på naboarealer, som medfører skader på afgrøder.

Der er ikke i den gældende lovgivning kriterier eller retningslinjer for, i hvilket omfang kommunerne har adgang til at nedklassificere vandløb. Det anser regeringen for at være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt.

Det er regeringens opfattelse, at der er stor risiko for, at nedklassificering i den kommende tid vil ske i et omfang, der på ikke-acceptabel måde vil pålægge borgere økonomiske byrder, som de ikke tidligere har budgetteret med. Der er derfor behov for en lovændring, som giver mulighed for at fastsætte regler for, hvilke typer af vandløb der kan nedklassificeres.”

Det er Landliggersammenslutningens opfattelse, at det vil være retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at fjerne de med L293 og den tilhørende bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb¹ indførte retningslinjer for i hvilket omfang kommunerne kan nedklassificere vandløb.

Det er også Landliggersammenslutningens opfattelse, at en genåbning af afgangene til at nedklassificere vandløb uden de i ovennævnte bekendtgørelse § 2 indeholdte krav, vil åbne for en syndflod af ændringer, der udelukkende er båret af besparelsmæssige hensyn. Vi vil opleve, at kommunerne nedklassificerer vandløb, hvis vedligeholdelse har været forsømt i årevis, med uoverskuelige følger for de private bredejere.

¹ Bekendtgørelse nr. 381 af 14/04/2011 om registrering og klassifikation af vandløb.

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 33 39 49 90
E dv@danskevandloeb.dk
W www.danskevandloeb.dk
CVR DK 34 56 90 37

2. august 2013

Vedr. J. nr. 020-00103 - Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.)

Danske Vandløb har læst forslaget til ændring af § 10 og 11 i lovbekendtgørelsen og har følgende bemærkninger:

- Vandløb med tilløb af overfladevand fra befæstede arealer bør ikke nedklassificeres.
- Der skal være enighed med de berørte lodsejere, hvis der skal ske en ændring af klassificeringen af et vandløb.
- Rørlagte vandløb bør ikke kunne nedklassificeres, da det vil være forbundet med store omkostninger at genåbne dem.

Med venlig hilsen
Danske Vandløb

Jens Myhren
Formand

Naturstyrelsen
Att.: nst@nst.dk

c.c.: metbr@nst.dk

DANSK
SKOVFORENING

Amalievej 20
1875 Frederiksberg C
Danmark

Telefon 3324 4266
info@skovforeningen.dk
www.skovforeningen.dk

6. august 2013

Vedr.: Høring over udkast til ændring af lov om vandløb, om naturbeskyttelse og lov om planlægning (jr.nr. 020-00103)

Med e-mail af 3. juni har Naturstyrelsen fremsendt ovennævnte udkast til lovforslag, idet styrelsen samtidig anmoder om Dansk Skovforenings eventuelle bemærkninger hertil senest den 9. august 2013.

Til § 1: Ændring af vandløbsloven

I følgebrevet anføres det, at det foreslås, at miljøministeren vil få bemyndigelse til at fastsætte regler om både opklassifikation og nedklassifikation af vandløb, hvor det vil blive præciseret, hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen.

Dette gør det i nogen grad umuligt at kommentere forslaget til ændring af vandløbsloven, da de kommende regler ikke kendes på tidspunktet for disse bemærkninger afgivelse.

Af de øvrige bestemmelser og baggrunden for ændringsforslaget, herunder de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget kan man imidlertid tolke, at der i det alt væsentlige bliver tale om nedklassificeringer.

Derfor er det direkte forkert, når det i lovforslaget bemærkes, at privates overtagelse af vedligeholdelsespligten på nedklassificerede vandløb kun vil være af beskeden størrelse og at der ikke vil være økonomiske konsekvenser af forslaget for kommuner, regioner eller staten.

Privates overtagelse af vedligeholdelsespligten for samtlige vandløb, der nedklassificeres vil være af en endog meget betydelig størrelse – det er det, der er grunden til, at kommunerne gerne vil slippe for vedligeholdelsespligten for disse vandløb.

At nedklassifikationen – som det anføres i lovforslaget - skulle være for at stille borgerne lige efter kommunalreformens kommunesammenlægninger er et endog meget søgt argument og under-

streger samtidig, at der *er* forbundet betydelige omkostninger med overtagelsen af vedligeholdelsespligten (hvorfor ellers sikre en ligestilling), og dermed indeholder lovforslaget en selvmodsigelse, da det jo i dette samtidig nævnes, at der kun er tale om marginale merudgifter for landbrugs-erhvervet ved at overtage vedligeholdelsespligten.

Skovforeningen må som minimum kræve, at vandløb i forbindelse med en nedklassifikation er godt vedligeholdte og opfylder vandløbsregulativets krav hertil. Det er langt fra tilfældet i dag, og private skal ikke overtage en af vandløbsmyndigheden forsømt vedligeholdelsespligt.

Til § 2: Ændring af naturbeskyttelsesloven (skovbyggelinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen)

Skovforeningen kan være enig i, at administrationen af skovbyggelinjen og planloven, der begge administreres af kommunen, måske kan blive effektiviseret ved at foretage forenklinger, og at de foranstaltninger, der kræver planlovstilladelse ikke nødvendigvis samtidig skal kræve dispensation fra skovbyggelinjen.

Men de to love har ikke helt sammenfaldende formål, hvilket der jo også gøres opmærksom på f.eks. i forbindelse med reglerne om medhjælperboliger på landet, og ændringsforslaget har i hvert fald den effekt, at en skovejer ikke bliver orienteret om foranstaltninger inden for skovbyggelinjen, hvis der er tale om foranstaltninger efter planlovens § 36, stk. 1, jf. stk. 2 (medhjælperboliger undtaget) – og dermed får skovejeren heller ikke mulighed for at komme med driftsmæssigt begrundede indsigelser mod foranstaltningerne, der kan have indflydelse på driften af skoven.

Dette finder Skovforeningen urimeligt. Skovforeningen skal derfor foreslå, at undtagelsen fra dispensation fra skovbyggelinjen *kun* skal være gældende i de tilfælde, hvor der samtidig skal meddeles landzonetilladelse efter planlovens § 35, stk. 1, men at kravet til dispensation fra skovbyggelinjen opretholdes for så vidt angår foranstaltninger efter planlovens § 36, stk. 1, der bl.a. omfatter udvidelse af helårshuse op til 250 m², opsætning af visse offentlige master samt opførelse af småbygninger under 50 m² samt aftægtsboliger på større landbrug.

Hvor der i dag er en væsentlig, lovlig bebyggelse nærmere skoven end de 300 meter, bliver skovbyggelinjen med forslaget reduceret, og beskyttelsesbestemmelserne er således kun gældende mellem den lovlige bebyggelse og skoven. Dette kan være fornuftigt i de situationer, hvor der reelt er tale om en *væsentlig* lovlig bebyggelse.

Til § 3: Ændring af planloven

Dansk Skovforening har ingen umiddelbare bemærkninger til de foreslåede ændringer af VVM-reglerne, idet foreningen dog forudsætter, at de forslag, der måtte fremkomme fra Udvalget til forenkling og modernisering af VVM-reglerne vil blive inddraget i de videre overvejelser af reglerne.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard

Esbjerg
Kommune

Naturstyrelsen
nst@nst.dk

Torvegade 74 . 6700 Esbjerg

Dato	7. august 2013
Sagsbehandler	Christina Egsvang Føns
Telefon direkte	76 16 13 99
Sags id	2013-16701

Esbjerg Kommunes høringsvar over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, naturbeskyttelse og lov om planlægning

Naturstyrelsen har i brev af 3. juni 2013 sendt udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, naturbeskyttelse og lov om planlægning i høring.

Esbjerg Kommune har alene en bemærkning til forslaget § 3. Kommunen kan således bifalde, at der ikke længere er et krav om kobling af VVM-processen og udarbejdelsen af et kommuneplantillæg. Endvidere vil de nye regler blot understøtte den praksis, som er i mange kommuner i dag, hvor der anvendes et skema i forbindelse med screening af projekterne.

Endvidere lægger Esbjerg Kommune stor vægt på, at det fremgår af bemærkningerne, at det er afgørende for en implementering af VVM-reglerne, at det er myndigheden/kommunalbestyrelsen, der tidligt i processen skal gennemføre en scopingproces og træffe en afgørelse om, hvorvidt der er grundlag for en VVM-redegørelse. Ved denne proces gives offentligheden en effektiv mulighed for deltagelse i beslutningstagningen, som ligger så tidligt i VVM-processen som muligt, så der er en reel mulighed for at påvirke projektudformningen med henblik på at mindske påvirkningen af omgivelserne.

EnergiMetropol
Esbjerg Kommune

Telefon 76 16 16 16
Telefax 76 16 16 17
miljo@esbjergkommune.dk
www.esbjergkommune.dk

Endelig skal Esbjerg Kommune gøre opmærksom på, at i og med der ikke længere bliver en naturlig kobling mellem VVM og kommuneplanprocessen, bliver det for fremtiden yderst vigtigt med en dialog mellem staten og kommunerne i de tilfælde, hvor det pågældende anlæg kræver en kommuneplanændring. Esbjerg Kommune må forstå ændringen af reglerne sådan, at det i de tilfælde vil være staten, der skal udarbejde en VVM men kommunerne, der skal forestå en eventuel kommuneplanændring.

Med venlig hilsen

Christina Føns

Dansk Land- og Strandjagt

07-08-13

Miljøministeriet
Naturstyrelsen
Jura
J.nr. 020-00103
Ref. Metbr

Høringssvar fra Dansk Land- og Strandjagt (DLS) Vedr. Lov om ændring af lov om Vandløb, lov om Naturbeskyttelse og lov om Planlægning. 070813

Dansk Land- og Strandjagt (DLS) har læst udkastet igennem og finder alle forenklinger af kommunale arbejdsgange positive.

Dog har vi i forbindelse med klassificering af vandløb noteret os, at omklassificering fra offentlig til privat vandløb vil medføre flere udgifter til vandløbsvedligeholdelse for den enkelte lodsejer.

Mange kommuner fører en politik mht. oprensning og grødeskæring, som ikke er tilfredsstillende for især landmænd, idet en hurtig afledning af vand fra markerne i de tilfælde ikke er mulig. I forbindelse med nye nedklassificeringer, må vi henstille til at kommunen så ikke blander sig i vandløbsvedligeholdelsen, således at udgiften i forbindelse med lovændringen evt. kan minimeres gennem sundere markdrift.

Med venlig hilsen
Haldor Sørensen/Finn Madsen.
Dansk Land og Strandjagt.

Finn Madsen,
Vestergade 44,
9900 Frederikshavn
Skype: finn.madsen6 / Mobil 40593883

Dansk Land og Strandjagt
Tlf : 61609292
Internet: www.dls-jagt.dk
E-mail: formand@dls-jagt.dk

Brandt, Mette

Fra: Troels Garde Rasmussen [trr@kl.dk]

Sendt: 8. august 2013 14:36

Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Brandt, Mette

Emne: KL's høringsvar vedr. ændring af vandløbslovens § 10 og 11

Naturstyrelsen

KL finder ændringerne af vandløbsloven relevante.

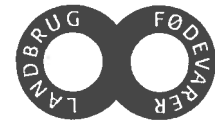
Med henblik på at sikre den aftalte forenkling vil KL henlede opmærksomheden på, at udmøntningen af § 11 bliver i form af kan-regler og ikke bør- eller skal-regler, jf. lovforslaget og lovbemærkningerne. Herunder bemærkningerne om, at "det forventes, at kommunens mulighed for at nedklassificere vandløb føres tilbage til før lov nr. 293 af 11. april 2011."

Såfremt reglerne ikke viser sig at sikre den aftalte forenkling, ønsker KL lovforslaget sendt i økonomisk høring.

Venlig hilsen

Troels Garde Rasmussen
Chefkonsulent

Kommunernes Landsforening
Kontoret for Teknik og Miljø
Tlf. direkte: 3370 3803
Mobil: 2476 1173
Mail: trr@kl.dk
www.kl.dk

Naturstyrelsen
j. nr. 020-00103

nst@nst.dk
metbr@nst.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000

F +45 3339 4141

E info@lf.dk

W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.)

Landbrug & Fødevarer takker for muligheden for at kommentere på lovudkastet.

Helt overordnet bifalder Landbrug & Fødevarer det erklærede formål med lovændringen, nemlig at give regelforenklinger. Vi noteret os imidlertid, at der ikke er lagt op til en lettelse for erhvervslivet af hverken de økonomiske eller administrative byrder – i flere tilfælde er det modsatte tilfældet. Vi skal derfor ikke undlade at gøre opmærksom på, at hele reguleringen af miljø- og naturområdet er så kompliceret, at der er behov for en langt større og mere helhedsorienteret indsats. Som uddybet nedenfor, finder vi, at forslaget visse steder direkte modarbejder en helhedsorienteret løsning af problemstillingerne. Landbrug & Fødevarer har flere gange påpeget, at der er behov for en grundlæggende lovreform, som ser på tværs af miljømyndighedernes traditionelle ansvarsfordeling, og som i højere grad både sikrer miljøbeskyttelsen og virksomhedernes vækst og konkurrenceevne, men som også sikrer en fornuftig timing af initiativerne og får reguleringen til at spille bedre sammen.

Høringssvaret er opdelt, så forslagene til ændringer af hhv. vandløbsloven, naturbeskyttelsesloven og lov om planlægning kommenteres i hvert sit afsnit. Vedlagt høringssvaret findes et bilag med kommentarer af mere teknisk/faglig karakter.

Forslag til ændringer af lov om vandløb

Forslagene til ændringer på vandløbsområdet har bl.a. til hensigt at muliggøre forenklinger af administrationen, hvilket i praksis skal føre til besparelser for kommunen. Besparelserne skal opnås ved at nedklassificere en række offentlige vandløb til private – og derved overdrage vedligeholdelsesforpligtigelse og – omkostninger til lodsejerne.

Det skal her bemærkes, at denne mulighed allerede findes i dag, såfremt en række kriterier er opfyldt.

Først og fremmest er det vores klare opfattelse, at forslaget om ændringer på vandløbsområdet netop nu er et udtryk for ekstrem dårlig timing, hvilket blot yderligere tydeliggør, at der udelukkende er tale om at muliggøre en spareøvelse for kommunerne. Den ufatteligt dårlige timing består i, at der netop nu og i den kommende tid er lagt op til

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksport erhverv

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt

en række markante ændringer af forvaltningen på vandløbsområdet. Således har Natur- og Landbrugskommissionen offentliggjort en række anbefalinger, der netop omhandler opdelingen af vandløb i fremtiden, ligesom der er nedsat et vandløbsforum, med deltagelse af en lang række interessenter, herunder kommuner, stat, landbrug og grønne organisationer. Arbejdsgrupperne under Vandløbsforum er i fuld gang med at drøfte emner som definition af naturværdi i vandløb, behov for justeringer af vandløbslovgivningen og sammenhæng mellem vandløb og §3 i naturbeskyttelsesloven. Desuden er der gang i arbejdet med to forskellige generationer af vandplaner, hvoraf den først er i offentlig høring frem til 23. december 2013.

På den baggrund – at en masse ting er oppe at vende netop nu – virker det højst mærkværdigt og uden tanke for helheden, at man nu ønsker at sætte skub i en kommunal revision af vandløbsklassifikationen. Argumentet om, at der skal rodes bod på uensartet praksis i kommunerne ved at gøre det lettere at ændre kriterierne, virker særdeles hult, når man jo netop ønsker at føre kriterierne tilbage til den tid, hvor de store forskelle opstod. Der er stor risiko for, at der foretages en masse omklassificeringer, der vil være i direkte modstrid med fx Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger.

Landbrug & Fødevarer skal derfor kraftigt opfordre til, at man synkroniserer vandløbsarbejdet, og først foretager evt. ændringer, når de mange udredninger er færdige, og der har været politiske drøftelser om mål og indhold i den fremtidige vandløbsadministration. De foreslåede ændringer bør derfor tages af bordet indtil videre.

Endvidere er det på det foreliggende grundlag helt uklart, hvilke konsekvenser forslaget vil få. Det bør derfor præciseres, hvordan Miljøministeriet tænker at kriterierne skal være. Som forslaget ligger, gives der et mandat uden holdepunkter. Det er ikke acceptabelt, at det egentlige indhold først præciseres senere.

Der forventes en besparelse for myndighederne på et mindre millionbeløb frem mod 2015 – udgifter, der så i stedet tænkes væltet over på bredejerne. Det er imidlertid højst tvivlsomt, om kommunerne vil opnå besparelserne på kort sigt, da klager over afgørelser som hovedregel har opsættende virkning. Vi forudser, at der vil komme mange klager, hvis de foreslåede ændringer træder i kraft.

Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, bygger de nuværende regler på de rette principper, hvor nedklassifikation evt. kan ske, hvis der er tale om helt særlige, lokale formål (fx afledning af vand eller spildevand fra en eller få ejendomme). Vi er af den klare holdning, at et vandløb har offentlig interesse – og derfor skal være offentligt – hvis der fx er natur- og miljøinteresser (§3, miljømål mv.), hvis vandløbet afleder vand fra en større kreds af bredejere og hvis der afledes vejvand og spildevand.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres, at der kun forventes mindre udgifter for bredejerne. Der vil imidlertid helt sikkert være bredejere, der får pligt til vedligeholdelse af mange km vandløb, hvis deres strækning privatiseres. Desuden vil det næppe blive mindre kompliceret at koordinere og sikre betaling for vedligeholdelsen.

Der skal under alle omstændigheder være meget klare regler for op- og nedklassificeringen. Ellers opstår der enorme forskelle i praksis på tværs af landet, afhængig af den enkelte administrations egne holdninger. I den sammenhæng skal der være fuldstændig klarhed over fordelingen af omkostningerne. Kommunen skal med andre ord tilsikre, at der i forvejen er lavet en nøjagtig partsfordeling, inklusive bidrag fra kommunen/forsyningen, virksomheder o. lign. Desuden skal vandløbene overdrages i korrekt og lovlig stand, jævnfør den ophedede debat for år tilbage om kommunernes forsøg på at nedklassificere hullede og nedslidte veje fra offentlige til private. Ellers risikerer man, at lodsejerne ikke blot for en årlig omkostning til vedligeholdelse, men også skal investere store summer i fx at få rensset vandløbet op iht. Regulativet, efter flere års mangelfuld vedligeholdelse. Man kan sammenligne det med vilkårene ved fraflytning af en lejlighed; den skal afleveres istandsat og nymalet.

Forslag til ændring af lov om naturbeskyttelse

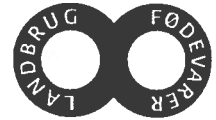
Helt overordnet finder Landbrug & Fødevarer det fornuftigt, at der tilstræbes en bedre sammenhæng mellem reglerne i Naturbeskyttelsesloven og Planloven, samt at der en række bagatelsager som ikke længere kræver dispensation efter Naturbeskyttelsesloven og dermed unødvendigt dobbeltadministration i forhold til Planloven. Vi skal derfor opfordre til, at de gode intentioner udvides til at indføre tilsvarende ændringer i forhold til sø- og åbeskyttelseslinjen.

Landbrug & Fødevarer undrer sig dog over, at der flere steder er indsat en række unødvendige begrænsninger, der udvander forslaget's effekt, Vi er således helt uforstående overfor den påtænkte ændring af § 17, stk. 2 nr. 4. Der er efter vores opfattelse tale om en stramning af reglerne, som hverken er begrundet i høringsbrevet eller lovbemærkningerne. Landbrug & Fødevarer mener derfor, at nuværende formulering af § 17 stk. 2 nr. 4 skal bibeholdes.

Tilsvarende finder vi det ubegrundet, at fritagelsen for dispensationer for boliger til medhjælpere ikke er en del af forslaget med at forenkle reglerne, idet der næppe vil være tale om større byggeri.

Muligheden for at etablere småbygninger som carporte og lignende op til 50 m³ uden dispensation fra skovbyggelinjen i byzone giver god mening. Vi finder det dog besynderligt, at der i bemærkningerne sker en indskrænkning af de eksisterende bygninger, der ikke skal medregnes i de 50 m³ til udelukkende at omfatte bygninger, hvor der er meddelt dispensation efter naturbeskyttelsesloven § 65 stk. 2. Efter vores opfattelse bør alle bygninger, der er lovligt opført ikke medregnes. Det kan eksempelvis være bygninger der er opført før indførelse af skovbyggelinjen. Landbrug & Fødevarer skal derfor opfordre til, at bemærkningerne ændres således at alle eksisterende lovlige bygninger ikke skal medregnes.

Endelig skal vi gøre opmærksom på, at i følge Retsinfo er den gældende version af Naturbeskyttelsesloven LBK nr. 951 af 03/07/2013.

Forslag til ændringer af lov om planlægning

Landbrug & Fødevarer finder det fornuftigt at smidiggøre reglerne om kommuneplantillæg for VVM-pligtige projekter.

Kravet til screeninger af sager i henhold til planloven opleves som en væsentlig administrativ byrde af virksomhederne, som ud over at give anledning til administrativt bøvvl og unødvendige omkostninger tillige forsinker projekterne. Kravet til, hvornår der skal foretages en VVM-screening af ændringer på industrivirksomheder med en miljøgodkendelse, har ingen bagatelgrænser i Danmark, og praksis har medført, at selv små ændringer skal igennem en screeningsafgørelse. Derved forsinkes projekter, og der bruges unødvendige ressourcer på papirarbejde. Landbrug & Fødevarer finder derfor, at der i høj grad er brug for en yderligere forenkling af reglerne på dette punkt, som med fordel kunne medtages i denne lovændring.

Med hensyn til at afgive oplysninger i screeningssager er det helt centralt, at der kun efterspørges de oplysninger, der er nødvendige for, at træffe en afgørelse. Det er vigtigt, at det klart fremgår, hvilke oplysninger der kan kræves. Der henvises i lovbemærkningerne til, at der vil blive udarbejdet obligatorisk et screeningskema med udgangspunkt i det skema, der findes i VVM-vejledningen. En række oplysninger, der fremgår af skemaet i VVM-vejledningen findes allerede i det offentlige regi. Der bør derfor ikke pålægges virksomheder unødvendige administrative byrder til at indhente allerede kendte oplysninger eller som er irrelevante for projektet. Det bør derfor være en forudsætning, at der ikke skal bruges ressourcer på at unødvendige oplysninger og at de oplysninger, som allerede findes i det offentlige regi, stilles digitalt til rådighed for virksomheden. Der arbejdes i dag på at etablere diverse offentlige portaler med miljø- og planoplysninger, som bør kunne anvendes direkte eller tilpasses til at opfylde dette formål.

I afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet anføres det, at det foreslåede skema vil betyde en større gennemsigtighed for bygherre i forhold til betydning af øvrig lovgivning for det konkrete projekt. Landbrug & Fødevarer skal gøre opmærksom på, at der ikke skal inddrages anden lovgivning i en VVM-behandling, da det vil være i strid med specialitetsprincippet.

Med hensyn til fravigelse af planlovens § 15 a stk. 1 foreslår Landbrug & Fødevarer, at denne mulighed udvides til også at gælde andre typer af aktiviteter end dem, der er nævnt i lovbemærkningerne.

Med venlig hilsen

Erik Jørgensen
Chefkonsulent, Landbrug & Fødevarer

Anette Christiansen
Miljøchef, Landbrug & Fødevarer

Bilag

Tekniske/faglige bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.)

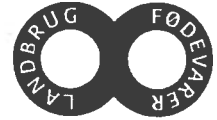
Det foreliggende udkast har ifølge høringsskrivelsen primært til formål at udmønte forenklingsinitiativer, der er aftalt med KL for at opnå besparelser for ca. 11 mio. kr. frem til 2015. Da det fremgår af udkastet, at det foreslås sat i kraft den 1. januar 2014, vil en besparelse på det anførte beløb allerede skulle opnås i 2014. Det er ikke oplyst, hvorledes dette beløb fordeler sig på de tre foreslåede ændringer, men det kan formodes, at en betydelig del må angå den foreslåede ændring af vandløbsloven, der tilsigter at give øgede muligheder for at privatisere offentlige vandløb. Det skal i den forbindelse bemærkes, at klage i medfør af vandløbsloven som udgangspunkt har opsættende virkning, jf. lovens § 82, stk. 4, hvilket i tilfælde af klage vil kunne forsinke ikrafttrædelsen af en nedklassificering.

Ad § 1

Det anføres i de almindelige bemærkninger, at det vil blive præciseret, hvilke hensyn vandløbsmyndigheden kan lade indgå i beslutningen om henholdsvis nedklassifikation eller opklassifikation af et vandløb, men det er ikke i forslaget beskrevet nærmere hvilket indhold, denne præcisering vil få. Det må anses for en væsentlig mangel ved forslaget. Det er i de almindelige bemærkninger anført, at kommunens mulighed for at nedklassificere vandløb føres tilbage til før lov nr. 293 af 11. april 2011. Det vil betyde, at der kun er ret begrænsede retningslinjer for klassificeringen af vandløb, og at der således vil være meget vide rammer for den kommunale klassificering.

I forslaget er det anført, at der gennem tiderne har været meget forskellig praksis i kommunerne med hensyn til klassifikation af vandløb, og at det efter kommunalreformen i 2007 har medført forskelsbehandling af borgerne inden for den enkelte kommune, som det efter ændringerne i 2011 har været svært at ændre på en samfundsøkonomisk fornuftig måde. Det anføres hertil, at det har været muligt at skabe den ønskede lighed inden for den enkelte kommune, da der ikke har været nogen begrænsninger på opklassificering af vandløb, men det anses så ifølge de almindelige bemærkninger ikke for samfundsøkonomisk fornuftigt.

Det er tankevækkende, at der i de almindelige bemærkninger lægges så stor vægt på den mulige manglende ligebehandling inden for de nye storkommuner, mens der lægges op til en tilbageføring til før lov nr. 293 af 11. april 2011, som ved sine friere muligheder for kommunerne til at klassificere vandløb har skabt grundlaget for den manglende ligebehandling. Det anføres i bemærkningerne til § 1, at der vil blive udarbejdet regler, der i højere grad giver vandløbsmyndigheden muligheder for at lade lokale, konkrete vurderinger ligge til grund for beslutning om at nedklassificere offentlige vandløb. Dette peger på en tilsigtet ulighed for borgerne i de forskellige kommuner, hvilket ikke stemmer med den udtalte bekymring for ulighed mellem borgerne inden for en storkommune. Det kan anføres, at der også skal sikres et vist minimum af ligebehandling af borgerne i de

forskellige kommuner. Det kan ske ved, at der fastlægges klare retningslinjer for klassifikation af vandløb.

Selve hensigten med lovforslaget er at sikre offentlige besparelser på bekostning af de bredejere, der vil blive pålagt en vedligeholdelsespligt ved nedklassificering af offentlige vandløb til private. De regler for klassificering, der i dag er fastsat i bekendtgørelse om klassifikation og registrering af vandløb, er efter vores opfattelse hensigtsmæssige og giver passende muligheder for nedklassificering. Ifølge disse regler kan følgende vandløb nedklassificeres:

- 1) vandløb, der er anlagt til særlige, private formål,
- 2) vandløb, der primært tjener til afledning af vand fra private arealer, og
- 3) vandløb, der primært tjener til afledning af spildevand fra få ejendomme.

Det er en betingelse, at vandløbet ikke er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3.

Hvis et vandløb *ikke* er omfattet af de ovenstående kriterier, vil der nødvendigvis være tale om en ikke ubetydelig offentlig interesse i vandløbet, og det bør derfor være klassificeret som offentligt. Det skal påpeges, at vandløb, der har interesse for en lidt bredere kreds af lodsejere, bør klassificeres som offentlige, fordi det sikrer det nødvendige tilsyn med vandløbet. Når der er tale om en lidt bredere kreds er det også tale om en offentlig interesse. Vandløb, der er omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3, er omfattet af en konkret offentlig udpegning og har derfor automatisk en offentlig interesse, der gør, at de bør være klassificeret som offentlige.

Det er vores opfattelse, at der for private vandløb bør være tale om en administration, der giver gode muligheder for at varetage hensynet til afvanding, idet vandløb omfattet af naturbeskyttelseslovens § 3 og vandløb med en højere miljømæssig målsætning bør være klassificeret som offentlige. Det bør klart fremgå af lovforslagets bemærkninger.

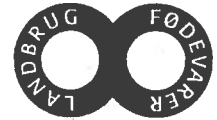
Det er i afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet anført, at forslagene til ændring af vandløbsloven på sigt vil kunne indebære en udgift for jordbrugserhvervet til vedligeholdelse af vandløb, der nedklassificeres fra offentlige til private vandløb. Det anføres videre, at beløbet skønnes at være af beskeden størrelse for den enkelte jordbruger. Hertil anføres, at det naturligvis må afhænge af, hvor lange strækninger der vil blive tale om for den enkelte ejer. Der vil kunne blive tale om betydelige strækninger og dermed væsentlige udgifter for den enkelte ejer.

Det skal som en teknisk bemærkning anføres, at der som vandløbsloven i dag ser ud, ikke kan fastlægges nogen partsfordeling for vandløb, der nedklassificeres. Ved nedklassificering følger det af vandløbslovens § 35, at det er bredeejeren, der skal vedligeholde vandløbet. Andre kan dog pålægges at deltage i vedligeholdelsen i specielle situationer, jf. vandløbslovens §§ 63 og 68. I reguleringssager vil der i forbindelse med sagens behandling kunne aftales en partsfordeling. Kan der ikke opnås enighed, kan sagen indbringes for taksationskommissionen.

Ad § 2

Ad nr. 1

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at det er et formål med forslaget at begrænse antallet af sager om dispensation fra skovbyggelinjen. Det er derfor svært at se en begrundelse for at skærpe indholdet i § 17, stk. 2, nr. 4. Derfor påstås nr. 1 udtaget af forslaget, så den nugældende formulering af § 17, stk. 2, nr. 4 fastholdes.

Det bemærkes supplerende, at det i udkastet foreslås, at den nuværende bestemmelse om at driftsbygninger, der er nødvendige for jordbrugs- og fiskerierhvervene kan opføres uden dispensation ændres til byggeri, der er erhvervmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom eller for udøvelsen af fiskerierhvervet, der opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

Umiddelbart indebærer det skærper i forhold til de 3 kriterier: 1. erhvervmæssigt nødvendig, 2. pågældende ejendom og 3. i tilknytning til. Harmonisering med planlovens landzonebestemmelser kan forekomme hensigtsmæssig, men det kan ikke fremstilles som en lempelse, og det er med til at skærpe nødvendigheden af en modernisering af landzonebestemmelsen, specielt angående tilknytning til pågældende ejendom.

Ad nr. 3

I bemærkningerne til § 17, stk. 3, nr. 2 påstås teksten i det fjerde afsnit ændret, så det heraf fremgår, at der ved beregningen af det samlede maksimale bebyggelsesareal på 50 m² ikke medregnes eksisterende lovlige bygninger, så der ikke bliver behov for at foretage en undersøgelse af, om der er meddelt dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 65, stk. 2, jf. § 17, stk. 1 til de eksisterende bygninger. Det har ingen mening at adskille sådanne bygninger fra ældre bygninger, der er lovligt opført før indførelsen af skovbyggelinjen eller er opført lovligt, f. eks. som driftsbygning.

Ad nr. 4

Fritagelse for dispensationer med henvisning til landzonereglerne foreslås ikke at gælde for boliger til medhjælpere. Begrundelsen for denne undtagelse - at der kan være tale om relativt store bygninger - synes ikke overbevisende. Sådanne bygninger vil antagelig være på maks. 250 m², selv om det ikke formelt fremgår af planloven.

Generelt

Det foreslås, at de samme lempelser indføres i forhold til sø- og åbeskyttelseslinjen, som generelt har samme status i naturbeskyttelsesloven som skovbyggelinjen.

Ad § 3

Ad nr. 1 – 5

Det anførte forslag, hvorefter pligten til altid at udarbejde et kommuneplantillæg for VVM-pligtige projekter ophæves, hilses velkomment og giver ikke anledning til yderligere bemærkninger.

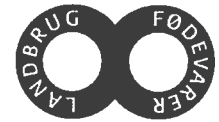
Ad nr. 6 – 7

Ændringsforslagene anses ikke relevante for jordbrugserhvervet.

Ad nr. 8

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til dette forslag, at der forventes at blive fastsat regler om, at bygherren skal tilvejebringe alle de oplysninger, der er nødvendige for sagens behandling. Det skal ifølge bemærkningerne være med til at sikre såvel en lettere sagsbehandling for kommunerne som en lettere og smidigere proces for den enkelte bygherre.

Det kan give anledning til bekymring, om der med bestemmelsen flyttes en større del af sagsbehandlingen over på ansøgeren end hidtil. Det er vigtigt, at der ikke pålægges en

bygherre unødvendige pligter med hensyn til oplysning af en sag. Her tænkes især på risikoen for, at en bygherre pålægges at tilvejebringe oplysninger, som myndigheden allerede er i besiddelse af, og at obligatorisk brug af et skema kan indebære krav om oplysninger, der ikke kan anses for relevante i den aktuelle sag, fordi skemaet er udformet, så det kan bruges i alle eller en bred række af typer af sager. Tilslutning til forslaget forudsætter derfor, at skemaet udformes, så der ikke stilles krav til anmelder om oplysninger, som myndigheden allerede er i besiddelse af eller er nærmest til at fremskaffe, og at skemaerne udformes således, at der ikke kræves oplysninger, der ikke kan anses for relevante for den foreliggende sag, eksempelvis ved en søjle med "ikke relevant", som i skemaet i VVM-vejledningen.

I afsnittet om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet anføres det, at det foreslåede skema vil betyde en større gennemsigtighed for bygherre i forhold til betydning af øvrig lovgivning for det konkrete projekt. Hertil anføres, at der ikke skal inddrages anden lovgivning i en VVM-behandling, da det vil være i strid med specialitetsprincippet.

Det bør overvejes om ændringerne af VVM-reglerne ikke skal afvente planerne om ændring af VVM-direktivet, da disse ændringer også vedrører bygherres oplysningsforpligtelser.

Dato: 8. august 2013

Til: Naturstyrelsen, nst@nst.dk
Med kopi til metbr@nst.dk (j. nr. 020-00103).

Danmarks
Naturfredningsforening

Masnedøgade 20
2100 København Ø
Telefon: 39 17 40 00
Mail: dn@dn.dk

Danmarks Naturfredningsforenings hørings svar til udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.)

DN er enig i, at reglerne om skovbyggelinjen i dag udgør en relativt stor administrativ opgave for kommunerne, som kan løses mere hensigtsmæssigt gennem nye regler. Desværre mener DN, at nærværende lovforslag om ændring af reglerne for administration af skovbyggelinjen både komplicerer reglerne yderligere og forringer hensynet til naturen. DN håber derfor, miljøministeren vil stille sig positiv over for DNS forslag til justeringer af lovforslaget, som både sikrer en administrativ lettelse i kommunerne og som samtidigt hverken forringer naturen eller komplicerer lovgivningen yderligere, som uddybet neden for.

I forbindelse med ændring af vandløbsloven foreslår DN, at der skal udarbejdes et regulativ for vandløb, i de tilfælde hvor omklassificering medfører regulativet bortfalder. I forbindelse med ændring af planlovens regler for VVM, fremgår det ikke tydeligt, om lovforslaget har betydning for klagereglerne, og om naturen dermed stilles dårligere. DN skal derfor foreslå, at dette belyses nærmere, så det sikres, at varetagelse af naturens interesser gennem muligheden for klage ikke forringes med lovforslaget.

Naturbeskyttelsesloven – administration af skovbyggelinjen

DNS forslag til justerede regler

DN foreslår i respekt for regeringens ønske om lovforenkling og administrative lettelser for kommunerne, at reglerne om skovbyggelinjen og rammerne for hvornår en dispensation er påkrævet justeres til følgende forslag, som dels er enkelt, varetager hensynet til flora og fauna og sikrer en væsentlig administrativ lettelse for kommunerne:

1. §17 stk. 1 fra den gældende lov videreføres med krav om dispensation fra skovbyggelinjen på arealer inden for en afstand af 300m fra skove (for privatejede skove kun hvis skoven overstiger 20 ha sammenhængende skov).
2. Undtaget er dog:
 - a. lovlig eksisterende bebyggelse i byzone og afgrænsede landsbyer i landzone (afgrænset i kommuneplanen).
 - b. De hidtidige undtagelser i gældende lov videreføres.
 - c. Ligeledes undtaget er mindre bygningsændringer som fx kviste og altaner på beboelseshuse i sommerhusområder, såfremt boligarealet ikke udvides og højden ikke øges væsentligt.
3. Arealer omfattet af den reducerede skovbyggelinje er ikke omfattet af undtagelserne og skal fortsat have dispensation (uanset zonestatus).

Uddybende bemærkninger til DNS forslag til justerede regler

Ad 1) Videreførelse af gældende lov og identisk med lovforslaget.

ad 2.a) DN foreslår, at lovlig eksisterende bebyggelse i byzone og i landsbyer i landzone der er afgrænset i kommuneplanen undtages kravet om dispensation fra skovbyggelinjen. Dette vil sikre en væsentlig administrativ lettelse i kommunerne, der således ikke behøver vurdere sager for fuldt udbyggede områder til helårsformål. Undtagelsen gælder ikke i områder uden for byzone eller afgrænsede landsbyer, da det rent praktisk vil være vanskeligt at vurdere, hvornår der er tale om en sådan sammenhængende lovlig bebyggelse, at en dispensation ikke er påkrævet (se desuden nedenstående kommentarer til lovforslaget samt afsnit om sommerhusområder). Dette kan samtidigt omfatte store områder i det åbne land med mere spredt end sammenhængende bebyggelse. Det er hensigten med regeringens arbejde med lovforenkling, at reglerne er entydige og lette at forstå, hvorfor afgrænsningen af hvor dispensationer er nødvendige eller ej bør være helt tydelige også for den "uvidende" borger. DNS forslag vil betyde en stor administrativ lettelse for kommunerne, da langt størstedelen af ansøgninger om dispensation fra skovbyggelinjen jf. lovforslaget formodes at ligge i byzone og derudover findes øvrige større sammenhængende bebyggelser i afgrænsede landsbyer i landzone. Forslaget lever således op til kravet om enkelthed, administrativ lettelse og sikrer fortsat hensynet til skoven som det er formuleret i naturbeskyttelsesloven.

Ad 2.b og 2.c) Disse forslag er stort set videreført fra Naturstyrelsens lovforslag. De lever op til alle 3 krav om forenkling, administrativ lettelse og sikring af skoven.

Ad 3) I områder med en reduceret skovbyggelinje mener DN, at kravet om dispensation fortsat skal gælde, da der netop i forbindelse med reduktion af beskyttelseslinjen er sket en afvejning mellem ønsket om en administrativ lettelse og hensynet til skoven. Staten har således i sin sagsbehandling allerede vurderet, at det er hensynet til skoven som vejer tungest på de arealer der fortsat er omfattet af beskyttelsen, og udtage de øvrige arealer fra beskyttelsen.

I Lyngby-Taarbæk Kommune har DN anmeldt 2 overtrædelser af den reducerede skovbyggelinje op mod Jægersborg Dyrehave vedr. ulovlig opførelse af drivhus og legehuse, fordi de var meget synlige fra skovvejen, Mandehovedvej, der ligger lige inden for skovbrynet langs dets jorddige og en anden overtrædelse vedrørende ulovlig opførelse af voliere lige inden for skovbrynet i Geels Skov langs dets stendige. NMKN skriver i deres afgørelse vedrørende legehuset, at når der er gjort endeligt op med muligheden for byggeri m.v. på et beskyttet areal indebærer det efter nævnets praksis, at der kun i ganske særlige tilfælde bør meddeles dispensation fra en allerede reduceret beskyttelseslinje. På baggrund af oplysningerne i sagen, herunder klagers fotos, fandt Natur- og Miljøklagenævnet ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at der er tale om forhold, som er ulovligt etableret. Der var herved lagt vægt på, at bygningen var hævet væsentligt over terræn, og dermed synlig over større afstand.

Lyngby-Taarbæk Kommune har jævnfør vedlagte bilag fra primo august 2011 til primo november 2012 truffet 10 afgørelser vedrørende skovbyggelinjen. Disse har ikke omfattet de småbygninger, som foreslås tilladt i lovforslaget for at mindske kommunernes administrative byrde. Afgørelserne har omfattet dispensationer til 1) flytning af halvtag til opbevaring af springmateriel, 2) udvidelse af sidebygning på Lyngby Kirke, 3) carporte på Lundtofte Renseanlæg, 4) tilbygning til enfamilieshus, 5) tilbygning på Haldor Topsøe A/S, 6) container til mødding, 7) tilbygning på bastion på Eremitageslottet, 8) lovliggørelse af 2 kviste, 9) byggeplads og adgangsbypværker på renseanlæg og 10) udskiftning af betonafløbsledning.

DNS forslag til justering af reglerne lever op til kravet om enkelthed og sikrer fortsat hensynet til skoven. Det har ingen administrativ påvirkning af den kommunale sagsbehandling.

Bemærkninger til lovforslaget om skovbyggelinjen

Nedenfor følger DNS kommentarer til de ændringer der er foreslået i lovforslaget. Disse omfatter at:

- Reglerne om dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen i landzone tilpasses planlovens landzoneregler,
- Reglerne om dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen i byzone ændres, så visse småbygninger og mindre bygningsændringer kan etableres uden dispensation.
- Det foreslås ligeledes, at hvor der på flere sammenhængende ejendomme ligger en væsentlig, lovlig bebyggelse (husrække) inden for linjen, skal forbuddet mod bebyggelse kun gælde mellem husrækken og skoven. Reglen gælder allerede i dag på strækninger med ældre bebyggelse.
- Der foreslås også en ændring af reglerne om fortidsmindebeskyttelseslinjen, så det bliver muligt at foretage mindre vedligeholdelsesarbejder på bygninger, når bygningshøjden ikke derved forøges eller kun forøges i ubetydeligt omfang. Reglen tilpasses dermed de øvrige beskyttelseslinjer (klit og strand).

Naturbeskyttelsesloven varetager ikke samme hensyn som planloven

I lovforslagets punkt 3.1 foreslås det, at der ikke kræves en dispensation fra § 17 skovbyggelinjen, ved placering i landzonen af bebyggelse, campingvogne og lignende, der er omfattet af krav om landzonetilladelse i § 35, stk. 1 og 2, i lov om planlægning eller af de i § 36, stk. 1, jf. stk. 2, i lov om planlægning nævnte undtagelser fra krav om landzonetilladelse.

Argumentet er, at der i dag foregår et vist omfang af dobbelt sagsbehandling, når et byggeri både kræver en landzonetilladelse og en dispensation fra skovbyggelinjen. DN mener dette en del steder er en nødvendighed, fordi de hensyn der varetages af naturbeskyttelseslovens § 17, ikke er de samme hensyn til skoven som varetages af planloven, og endvidere at planloven ikke vil kunne varetage et ensidigt hensyn til flora og fauna.

I en landzonetilladelse indgår en vurdering af natur og landskab, men det er ikke de samme parametre der vurderes på som efter naturbeskyttelsesloven. Ifølge vejledning til planloven, er planlovens overordnede mål, at beskytte det åbne land mod spredt og uplanlagt bebyggelse, samt sikring af landskabs- og naturværdier og til en vis grad at forbeholde det åbne land for jordbrugserhvervene. Ved stillingtagen til landzonetilladelse efter § 35 i planloven, skal der, ifølge bemærkningerne til loven, fortages en konkret vurdering under hensyntagen til de til enhver tid gældende forudsætninger af planmæssig, samfundsøkonomisk eller anden art. Af forskellige hensyn indgår hensyn til: planlægning, landskab, kulturhistorie, rekreation, miljø, naboer, individuelle hensyn og præcedens.

Ifølge bemærkninger til planloven varetages egentlige naturhensyn primært gennem naturbeskyttelsesloven. Men der skal ved landzoneadministration sikres en iagttagelse af sådanne hensyn. Ved behandling af landzonetilladelser vurderes placeringen af projektet i landskabet, baseret på den visuelle oplevelse af skoven.

Skovbyggelinjen har derimod til formål ud over det landskabelige, at opretholde skovbrynet som værdifuldt levested for plante- og dyreliv. § 17 i naturbeskyttelsesloven vurderer således udover det visuelle indsyn til skoven, også påvirkning af skovbrynet som habitat for dyr og planter. Denne vurdering er således ikke baseret på samlede samfundsmæssige afvejsninger, men et entydigt udgangspunkt i en særskilt stillingtagen efter naturbeskyttelsesloven. Denne entydighed er ikke mulig inden for planloven, og hører derfor naturligt hjemme i en lov der i sit udgangspunkt har naturbeskyttelse, bevaring og forbedring som sit udgangspunkt. DN mener således ikke, at samme hensyn kan varetages i planloven.

Ved at blande naturbeskyttelseslovens bestemmelser for skovbyggelinjen med planlovens landzonebestemmelser, sker der ikke en forenkling men en komplicering af reglerne. Det vil fremover blive endog meget vanskeligt for borgerne at forstå, hvornår der skal søges om en

dispensation fra skovbyggelinjen, om en landzonetilladelse eller om begge dele eller om det konkrete byggeri på det konkrete sted helt undtaget krav om dispensationer og tilladelser.

DN mener lovforslaget ved at blande planlov og naturbeskyttelseslov sammen komplicerer reglerne unødigt, og samtidigt forringer vilkårene for dyr og planter ved reelt at fjerne den beskyttelse der ligger af flora og fauna i naturbeskyttelsesloven. DN har derfor foreslået en justering af bestemmelserne der undgår begge problemer.

Den reducerede skovbyggelinje skal opretholdes

Med hensyn til lovforslagets punkt 3.2 er DN enig i, at der i byzonen kan forekomme en del dobbelt administrativt arbejde, når der gives dispensation til småbygninger på ejendomme der ligger 2-3 husrækker fra den skov som afkaster beskyttelseslinjen. DN mener dog, at forslaget om, at det ikke kræver dispensation fra § 17 i Naturbeskyttelsesloven at opføre småbygninger i tilknytning til beboelseshuse i byzonen, ikke bør gælde i områder med reduceret skovbyggelinje. Det vil give mulighed for at placere bygninger på op til 50 m² lige op og ned af skovbrynet. Bygninger så tæt på skovbrynet vil være til gene for dyrelivet i skovbrynet, der i de gamle skove i stort omfang også har et jord- eller stendige, og de vil være forstyrrende for skovoplevelsen både udefra og indefra skoven. Samtidigt er der en risiko for, at grene og træer kan falde ned i bygningerne, hvilket kan medføre krav om beskæring og fældning i skovbrynet. Erfaringerne fra Lyngby-Taarbæk kommune viser, at der ikke er nogen ansøgninger om dispensationer fra den reducerede skovbyggelinje til garager, carporte, drivhuse og småbygninger m.m., men ganske få lovliggørelsessager. Der henvises desuden til kommentarer under ad. 3) DNs forslag til justerede regler.

Mindre bygningsændringer kræver ikke dispensation

DN er enige i punkt 3.3, at der uden dispensation kan foretages mindre bygningsændring, så længe boligarealet ikke udvides.

DN foreslår justering af punkt 5:

DN er som udgangspunkt positiv over for, at der ligger en væsentlig administrativ lettelse i, at der ikke kræves dispensation for større sammenhængende bebyggelser, hvor også den administrative lettelse vil være størst. DN mener dog at formuleringen "eksisterende sammenhængende bebyggelse" er for upræcis og kan omfatte endog meget få bygninger i områder der normalt vil betragtes som åbent land og som derfor bør være omfattet af beskyttelsen. For at undgå gradbøjninger af lovgivningen og fortolkningsmæssige misforståelser af "sammenhængende bebyggelse", foreslår DN, at lempelsen kun skal gælde i byzone samt inden for afgrænsede landsbyer i landzonen, hvilket formentlig vil omfatte langt størstedelen af sagerne.

Sommerhusområder

DN finder det uklart, hvordan lovforslaget skal fortolkes i sommerhusområder. Forslaget i punkt 5, gennemgået ovenfor, vil jf. lovforslaget også gælde i sommerhusområder, således at der ikke kræves dispensation fra forbuddet i naturbeskyttelseslovens § 17, undtagen mellem skoven og husrækken. Det er uklart, hvordan dette spiller sammen med forslaget i punkt 3.b om at undtage små bygninger fra forbuddet i § 17, der netop ikke kommer til at gælde i sommerhusområder. Der vil derfor stadig kræves dispensation i sommerhusområder, da dette jf. bemærkningerne vil kunne have negative landskabelige konsekvenser. Hvordan skal reglerne forstås, hvis man i et sommerhusområde ønsker at bygge et mindre drivhus i tilknytning til eksisterende sommerhus i sommerhusområder, i anden husrække fra skoven? Skal man ikke have en dispensation fra § 17 forbi skovbyggelinjen kun gælder mellem 1 husrække og skoven, eller skal man omvendt have en dispensation, fordi undtagelsen om småbygninger i punkt 3.2 ikke er gældende i sommerhusområder.

DN mener jf. foreningens forslag til justering af bestemmelserne, at man i sommerhusområde generelt bør opretholde krav om dispensation fra skovbyggelinjen (med undtagelse af mindre kviste og altaner m.v. som ikke forøger boligarealet eller bygningshøjden), da der oftest er tale om områder med store landskabelige og naturmæssige værdier, og da hensigten med lovforslaget desuden er lovforenkling.

DN er enige i punkt 6 om ændring af § 18 i Naturbeskyttelsesloven.

Vandløbsloven

Ændringerne i vandløbsloven omfatter beslutningen om henholdsvis nedklassifikation eller opklassifikation af et vandløb. DN er enig i lovforslag til ændring af lov om vandløb. Det er udmærket at specificere, at både private og offentlige vandløb kan omklassificeres i § 10. I den sammenhæng foreslås det tilføjet, at der SKAL udarbejdes et regulativ for vandløbet – i de tilfælde hvor omklassificering medfører at regulativet bortfalder. Det vil sikre, at vandløbene vedligeholdes hensigtsmæssigt.

Planloven

På planområdet foreslås det, at VVM-processen adskilles fra kravet om, at der altid skal udarbejdes et kommuneplantillæg. Som en konsekvens af dette, bliver der mulighed for at vælge forskellige løsningsmodeller for VVM-processen, som tager højde for det konkrete projekt og forholdet til plangrundlaget.

Det er vigtigt for DN, at den borgerinddragelse, synlighed og de klageregler der i dag gælder qua VVM-reglernes implementering i planloven, ikke fremover forringes. I den sammenhæng viderefører lovforslaget reglerne om for-høring ved indkaldelse af forslag og idéer til VVM-redegørelsen og 8 ugers høring for VVM-redegørelsen. Det er dog uklart for DN, om lovforslaget vil have betydning for klagereglerne. Det er ligeledes uklart, hvad der ligger i bemærkningen om, at *"der som konsekvens af lovforslaget skal indarbejdes selvstændige hørings- og afgørelsesregler i VVM-regelsættet"*. DN skal derfor foreslå, at det belyses nærmere, hvori disse selvstændige hørings- og afgørelsesregler består, så det sikres, at varetagelse af naturens interesser gennem muligheden for klage og VVM-processens gennemførelse m.m. ikke forringes med vedtagelse af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Nina Larsen Saarnak
Leder for lokale sager
31193238, nis@dn.dk

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 Kbh Ø

Fremsendt til: nst@nst.dk med kopi til metbr@nst.dk

9. august 2013

Høringsvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning. J. nr. 020-00103

J. nr. 020-00103 Friluftsrådet fremsender hermed organisationens høringssvar. Friluftsrådet har generelt forståelse for, at kommunerne ønsker at lette sagsbehandlingen og de økonomiske byrder herved, men organisationen er kritisk over de tilfælde, hvor det vurderes at have negativ konsekvenser for rekreative interesser som natur, landskab og miljø.

Bemærkninger til afsnit om lov om vandløb

Friluftsrådet kan tilslutte sig de foreslåede ændringer af vandløbsloven, hvor rammerne for op- og nedklassificering gøres mere fleksible. Friluftsrådet ønsker dog at sikre, at de rekreative interesser herved ikke svækkes, og anser det som en forudsætning af vandløb med en vis grad af almenrekreativ interesse, fortsat vedbliver at være offentlige vandløb. Man kan desuden imødegå tvivl, ved at der i forbindelse med nedklassifikation af vandløb, skal udarbejdes et regulativ, hvorfor Friluftsrådet foreslår, at der til lov om vandløbs § 15 laves et stk. 2, der siger, at der skal laves regulativer, som blandt andet skal indeholde bestemmelser om ændringer i retten til sejlads. Generelt kunne Friluftsrådet ønske, at der udarbejdes regulativer for alle private vandløb.

Bemærkninger til afsnit om lov om naturbeskyttelse

Skovbyggelinjen

I lovforslagets § 2 punkt 3.1 lægges der op til, at der ikke længere skal gives dispensation efter naturbeskyttelseslovens § 17 om skovbyggelinje, med henvisning til at tilladelser efter planloven yder næsten lige så høj beskyttelse for natur og landskabsinteresser. Således fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget (punkt 2.2.1.2), at både landskabs- og naturhensyn varetages i planloven. Det fremgår ganske rigtigt af planloven og tilhørende bemærkninger, at der skal tages hensyn til natur- og landskabsinteresser, men det skal vægtes op mod en række andre forhold. I modsætning hertil skal vurderingen efter naturbeskyttelsesloven ske med krav om at tage ensidigt naturhensyn, i forhold til skovbyggelinjen; skovbrynets specielle rolle som biotop for flora og fauna. Friluftsrådet mener derfor, det er misvisende

når der i bemærkningerne til lovforslaget står, at naturinteresser i vidt omfang varetages i planlove. Friluftsrådet mener derfor ikke, der er belæg for at suspendere naturbeskyttelsesloven i forhold til skovbyggelinjen.

Lovforslaget har til hensigt at forenkle sagsbehandlingen, hvilket organisationen som nævnt har sympati for. Men optimalt set vil en revision af lovområdet også medføre en forenkling for borgerne, hvor det blev nemmere at gennemskue lovgivningen og hurtigere få sine byggesager gennemført. Det foreslåede er efter Friluftsrådets opfattelse ikke medvirkende til at forenkle området for borgerne.

Friluftsrådet kunne ønske at finde en løsning, hvor både myndigheder, borgere samt natur- og landskabsinteresser imødekommes.

Friluftsrådet bakker derfor overordnet op om det forslag Danmarks Naturfredningsforening har fremsat i deres høringssvar. Her er det foreslået, at bibeholde reglerne om administration efter naturbeskyttelseslovens § 17, men at udvide undtagelsesbestemmelserne i § 17 stk. 2 til også at omfatte byzoner (dog ikke ved reduceret skovbyggelinje) og landsbyer i landzonen afgrænset i kommuneplanen.

Friluftsrådet finder, at denne fremgangsmåde kan sikre en mere enkel og smidig sagsbehandling, med langt færre sagsbehandlinger om dispensations for skovbyggelinjen, samtidig med at der fortsat tages hensyn til natur- og landskabsinteresser.

Fortidsmindebeskyttelseslinjen

I forhold til ændringerne i naturbeskyttelseslovens § 18 om fortidsmindebeskyttelseslinjen, ønsker Friluftsrådet, at det i vejledningen til loven bliver tydeliggjort, at det er tale om dispensation i tilfælde af vedligeholdelse, men ikke omfatter eksempelvis etablering af kviste, altaner eller lignende.

Bemærkninger til afsnit om lov om planlægning

Afslutningsvis skal det bemærkes, at Friluftsrådet ingen bemærkninger har til ændringerne i forhold til VVM-reglerne.

Med venlig hilsen

Christina Kaaber-Bühler
Politisk konsulent
ckb@friluftsradet.dk
Tlf: 26 67 84 23

Brandt, Mette

Fra: Camilla Rosenhagen [CRO@kl.dk]
Sendt: 9. august 2013 16:27
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse; Brandt, Mette
Cc: Troels Garde Rasmussen
Emne: Høringssvar vedr: j. nr. 020-00103, ændringer i Planloven.

Kære Mette

Vedr: Lovforslag om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning

Her er høringssvar fra KL sva. Lovforslag til ændringer til Planloven (se nedenfor).

Det er muligt, at du desuden modtager et samlet høringssvar fra KL, men det har vi på grund af ferie ikke kunne koordinere.

Generelle bemærkninger

I Planloven foreslås ændring af følgende:

- A. Adskillelse af VVM-processen fra kommuneplantillæg, så VVM-processen ud fra det aktuelle projekt og eksisterende plangrundlag kan gennemføres som enten kommuneplantillæg, lokalplansag eller enkeltsag (miljøsag, råstofsag eller lignende godkendelse efter sektorlovgivning).
- B. Indførelse af hjemmel til at kræve, at byherrens anmeldelse af et projekt (irt. VVM) skal ske ved obligatorisk anvendelse af et screeningskema.
- C. Indførelse af hjemmel til at fastsætte regler om fravigelse af støjregler, sådan at støjfølsom arealanvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener (eksempelvis fra helikopterlandingspladser ved hospitaler).

Det er positivt, at VVM-systemet gentænkes, idet situationen er helt anderledes end den var, da det første EF-direktiv om VVM blev implementeret i planloven.

- For det første er en større andel af landet blevet omfattet af planer/detaljerede planbestemmelser.
- For det andet er miljøforhold generelt blevet en integreret del af planprocessen, herunder i kraft af lov om miljøvurdering af planer og programmer. (så den styrkelse af planlægningen med vurdering af miljøkonsekvenser, som blev indført med VVM, er nu afløst af miljøvurdering af planer)
- Og for det tredje er VVM-regelsættet i/via praksis blevet udvidet til at omfatte flere og mindre projekter samtidigt med at der i stigende grad er fokus på VVM-redskabet som projektgodkendelse, herunder at resultatet er en detaljeret tilladelse til et konkret projekt (eller en afgørelse i form af en VVM-screening om, at et konkret projektet ikke er VVM-pligtigt).

Så der er god fornuft i at gentænke VVM-reglerne, herunder at få et skarpere snit mellem, hvad der planlægning (hvor der foretages miljøvurdering efter lov om miljøvurdering af planer og programmer) og hvad der er enkeltsagsbehandling af et konkret projekt (hvor der meddeles tilladelse til og fastsættes vilkår for det konkrete

13-08-2013

projekt efter en forudgående vurdering af projektets virkninger af miljøet i bred forstand i henhold til VVM-reglerne).

Detaljerede bemærkninger

Ad. A Forslaget om fleksibilitet i VVM-processen, så den kan tilknyttes kommuneplantillæg, lokalplan eller enkeltsag

Det aktuelle forslag (lovforslagets § 3, nr. 2-5) om at adskille VVM-processen fra kommuneplanlægningen i den forstand, at der ikke altid skal udarbejdes kommuneplantillæg for et VVM-pligtigt projekt, er et skridt i den rigtige retning, idet det giver mulighed for, at gennemføre VVM-processen på det niveau – som kommuneplansag, som lokalplansag eller som enkeltsag – der er mest relevant for det pågældende aktuelle projekt afhængigt af, om projektet kan gennemføres inden for den gældende planlægning eller ej. Herunder er det blandt andet positivt, at VVM-processen kan knyttes til / gennemføres som en lokalplansag, der i højere grad end kommuneplanen er egnet til at håndtere det konkrete og detaljerede projekt. Ligesom det er positivt, at VVM-processen kan gennemføres som en "udvidet miljøsagsbehandling" i forbindelse med udarbejdelse af en miljøgodkendelse, hvis planlægningen er på plads.

I lovforslaget ophæves blandt andet planlovens § 11a, stk. 1, nr. 7 (lovforslagets § 3, nr. 2) det vil sige bestemmelsen om, at kommuneplanen skal indeholde retningslinjer for VVM-pligtige anlæg. Men der er jo fortsat mulighed for at gennemføre VVM-processen i tilknytning til et kommuneplantillæg, herunder for at vedtage kommuneplanretningslinjer for projektet med hjemmel i planlovens § 11b, stk. 2 eller med hjemmel i § 11a, stk. 1 i det omfang den pågældende retningslinje falder ind under bestemmelserne heri. Det bør afklares, om og i givet fald i hvilket omfang der vil være forskel på rækkevidden af retningslinjer, der udarbejdes med hjemmel i § 11a, stk. 1 henholdsvis § 11b, stk. 2.

Det at der ikke altid skal udarbejdes kommuneplanretningslinjer for VVM-pligtige anlæg bør "berettige" til, at VVM-reglerne i planloven indsættes i et selvstændigt kapitel Vurdering af virkningerne på miljøet (eksempelvis som kapitel 2f, alternativt som kapitel 5b eller 6b) i stedet for at ligge som et underafsnit i kapitlet om kommuneplanlægning, når processen nu fremover kan ske at være knyttet til en lokalplan eller en enkeltsag. Dette ville også løse den u hensigtsmæssige placering af § 12 (virke-for-bestemmelsen), som efter seneste kommunal-/strukturereform er kommet til at fremstå som en del af underafsnittet Vurdering af virkningerne på miljøet, men i højere grad (eller måske endda udelukkende) er relevant for lovens øvrige bestemmelser om kommuneplanlægning. For at øge læsbarheden af loven bør man altså ophæve §§'erne 11g, 11h og 11i, og så indføre et nyt kapitel med nye paragraffer (- og ja det vil sandsynligvis kræve en hel del konsekvensrettelser af henvisninger til de tre paragraffer).

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at kommunalbestyrelsen vil skulle træffe en selvstændig afgørelse om at tillade VVM-pligtige projekter, hvor denne afgørelse tidligere har været indarbejdet i kommunalbestyrelsens beslutning om at vedtage et kommuneplantillæg. Men dette er vel ikke anderledes, end at der i henhold til de gældende regler skal meddeles VVM-tilladelse (jf. planlovens stk. 4 og VVM-bekendtgørelsens § 2, stk. 4, nr. 2), som så i nærmere beskrevne tilfælde erstattes af andre tilladelser (jf. VVM-bekendtgørelsens § 9, stk. 2 og 4).

Der ses da heller ikke i det foreliggende lovforslag at blive indført nye bestemmelser vedrørende kommunalbestyrelsens beslutning om selvstændig afgørelse i form af VVM-tilladelse. Det er uklart, om der forventes at ske ændringer i VVM-bekendtgørelsen på dette område, eller der blot sigtes på et evt. behov for at kommunalbestyrelsen delegerer kompetence til forvaltningen for at kunne opnå den tilsigtede forenkling.

Ad. B Forslaget om anvendelse af særligt skema til anmeldelse af projekter

Det aktuelle forslag (lovforslagets § 3, nr. 8) består i en hjemmel til ministeren til at fastsætte regler (i VVM-bekendtgørelsen) om, at bygherren ved anmeldelse af et projekt til afgørelse af VVM-pligt eller ej skal anvende et særligt skema, herunder hvilke oplysninger bygherren skal tilvejebringe og afgive.

Som udgangspunkt er det positivt, hvis der indføres en standard for projektanmeldelse, som sikrer at alle nødvendige oplysninger om projektet og dets forventede påvirkning af omgivelserne foreligger ved sagens fremsendelse. Herunder må der kunne forventes en forbedring af kvaliteten af projektanmeldelsen.

De påtænkte regler må i vid udstrækning svare til reglerne om, hvilke oplysninger der skal indgå i en ansøgning om miljøgodkendelse, jf. godkendelsesbekendtgørelsen nr. 1454 af 20/12/2012, bilag 3 og 4. Erfaringen fra virksomhedsområdet er at mange ansøgninger er (eller forholdsvis hurtigt bliver) veloplyste, herunder som grundlag for VVM-screening, men det vil formentlig alligevel være nødvendigt at udvide oplysningskravet for at opfylde VVM-direktivets bredere miljøbegreb.

Den store udfordring bliver at udforme et anmeldeskema, der dels kan rumme de meget forskelligartede projekttypen, der er omfattet af regelsættet, dels sikre den relevante bredde og detaljering af oplysninger, samtidigt med at skemaet er simpelt, overskueligt og forståeligt.

Det vil være hensigtsmæssigt om anmeldeskemaet udformes og testes i et tæt samarbejde mellem styrelsen og repræsentanter for kommuner og andre videnspersoner – i forlængelse af arbejdet bag lovændringerne.

Selv om mange myndigheder bruger, at udlevere VVM-vejledningens bilag A til bygherren til brug for projektanmeldelse, så findes dette ikke i den foreliggende form at være egnet som standardskema, blandt andet fordi det er udformet til myndighedens brug. Et anmeldeskema bør i højere grad vejlede bygherren i at afgive faktuelle oplysninger om projektet, om dets udledning til/påvirkning af miljøet (i det brede miljøbegrebs forstand), om dets sammenhæng med andre projekter og om omgivelserne. Mens det er myndighedens opgave i screeningen at foretage vurderinger, herunder af omgivelsernes følsomhed og væsentligheden af projektets påvirkninger, samt at begrunde den trufne afgørelse om VVM-pligt henholdsvis ikke VVM-pligt.

Et standard anmeldeskema kan muligvis udformes, så det omfatter både bygherrens afgivelse af faktuelle oplysninger, og myndighedens vurderinger, men der bør være en klar skelnen/adskillelse mellem de to.

Et standard anmeldeskema bør desuden ledsages af eller indeholde en vejledning i udfyldelsen af de forskellige rubrikker, herunder hvilke oplysninger og detaljeringniveau der er relevant for forskellige projekttypen. Og det kan eventuelt være hensigtsmæssigt med forskellige skemaer rettet mod forskellige projektkategorier. Af hensyn til vejledningen af bygherrerne om, hvilke projekter der skal anmeldes, vil det endvidere være ønskeligt med en afgrænsning/udbygning af, hvilke projekter der er omfattet af de forskellige punkter på VVM-bekendtgørelsens bilag 1 og 2 – det vil sige en udbygning af VVM-vejledningens kapitel 12.

For så vidt angår en eventuel udarbejdelse af et digitalt anmeldeskema/-system skal der opfordres til at udnytte erfaringerne fra husdyrbrugsområdet, herunder specielt at systemet er gennemtestet og fungerer, inden det kræves anvendt.

Ad. C Forslaget om mulighed for i særlige tilfælde at fravige støjreglerne

Det aktuelle forslag (lovforslagets § 3, nr. 6 og 7) består i en hjemmel til ministeren til (i en bekendtgørelse) at fastsætte regler om, at arealer til støjfølsom anvendelse i særlige tilfælde må tåle midlertidige støjgener.

Bemyndigelsen er aktuelt tænkt anvendt til, at muliggøre planlægning for fortsat udbygning af et hospital samt

også for anvendelse af arealer omkring de såkaldte rendez-vous-pladser, hvor helikoptere kan opsamle patienter fra ambulancer, selv om arealerne er støjbelastede fra en helikopterlandingsplads til hospitalsrelaterede flyvninger.

Der er efterhånden ingen tvivl om, at landingspladser til helikopterflyvning med patienter er en del af aktiviteterne på såvel nutidige som fremtidige hospitaler. Planlægningen skal være i stand til at håndtere dette, og på den baggrund bør ændringen tages til efterretning.

Venlig hilsen Camilla

Camilla Rosenhagen

Konsulent

Kontoret for Teknik og Miljø,

KL

Weidekampsgade 10, 2300 København S

Tlf. 3370 3861

Mobil: 23831527

cro@kl.dk

8. august 2013

molo

Deres sagsnr.: NST 020-00103

Naturstyrelsen
Harslødgade 53
200 København Ø

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI's bidrag til Naturstyrelsens "Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.).

D takker fro muligheden for t knytte kommentarer til udkast til ovennævnte lovforslag. DI hilser regelforenklingsforslag velkomne, men vil dog kommentere, at det er tankevækkende, at dette forslag om regelforenkling først fremkommer efter en aftale mellem regeringen og KL om offentlige besparelser. Lovforslaget ændrer ikke på miljøbeskyttelsen, men er alene en procedureforenkling, som kunne have været foreslået for lang tid siden. Diskussionen om behovet for regelforenkling er ikke ny.

Konkret kommenterer DI derudover i dette tilfælde kun forslagens del om ændringer til planloven, hvad angår VVMreglerne.

Ad lovforslagets § 3, punkt 5.

Der opretholdes en høringsperiode på mindst 8 uger. I de tilfælde, hvor det er vurderet, at det ikke skal laves en ændring af kommuneplanen, fordi det ansøgte anlæg kan rummes indenfor de foreliggende planrammer og altså sandsynligvis ikke har en uacceptabel, væsentlig miljøpåvirkning, bør høringsfristen kunne forkortes til f.eks. at kunne forløbe parallelt med en høring af en miljøgodkendelse under miljøbeskyttelsesloven, hvor høringsfristerne er kortere. Det har igennem længere tid været en anke mod planlovsreglerne, at de er meget lange høringsfrister, som forsinker virksomhedernes investeringer væsentligt.

DI's bemærkninger til de almindelige bemærkninger

Ad punkt 2.3.1

Kommunalplantillæg

Lovforslaget foreslår, "at pligten til altid at udarbejde et kommuneplantillæg som led i

udarbejdelsen af VVM-redegørelsen ophæves. Kommunalbestyrelsen kan frit vælge at gennemføre VVM-proceduren i parallel proces med udarbejdelsen af et kommuneplantillæg og/eller lokalplan, hvor kommunalbestyrelsen finder det hensigtsmæssigt.”

Dette ser DI positiv på som en forenkling i den samlede procedure. Imidlertid må der være en række forudsætninger for kommunernes valg af den forenkede procedure. Dette kan f.eks. ske ud fra en vurdering af, om der er en væsentlig påvirkning. Men det rejser spørgsmålet: 'Hvornår er en påvirkning af miljøet væsentlig?' Er en påvirkning væsentlig, når den er forudsigelig og accepteret, idet man som produktionsvirksomhed lægger sig i et industri-/erhvervsområde eller i områder udpeget til *særlig tung industri*. Ministeriet nævner selv: ”Et eksempel herpå er nye/ændrede anlæg, der skal miljøgodkendes og ligger indenfor rammerne af en gældende lokalplan.” Disse vil udgøre de største antal af industrisager, hvor VVM-proceduren oftest opleves som overflødig, fordi placeringsspørgsmål i forvejen er afgjort gennem andre planlovsprocedurer og relevante miljørelaterede vilkår stilles i en miljøgodkendelse med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven. DI støtter, at kommunerne kan undlade at udarbejde kommunalplanstillæg, når den relevante regulering af et ansøgt anlæg kan håndteres gennem f.eks. vilkår i en miljøgodkendelse.

Der foreslås obligatorisk krav om anvendelse af et screeningsskema, som ansøger udfylder med nødvendige og relevante oplysninger.

Det vil være nødvendigt, at alle hidtidige indsamlede og relevante data er til rådighed for ansøger, således at effekt på naboejendomme, herunder kumulativ effekt m.v., kan vurderes. Ansøger vil normalt kun ligge inde med oplysninger om egen matrikel og har ikke hjemmel til at indsamle oplysninger om forhold på andre matrikler. Screeningen vil derfor fremover kun bygge på oplysninger om egen matrikel og allerede eksisterende, tilgængelige oplysninger om tilgrænsende arealer.

Ligeledes bør der i kommuneplanen være fastlagt miljøkvalitetskriterier for de arealer, som et projekt potentielt kan påvirke, for at ansøger kan vurdere sit projekts miljøpåvirknings væsentlighed.

Ansøger skal nu selv indsamle relevante oplysninger. DI kan tilslutte sig dette, hvis proceduren tilrettelægges, så ansøger selv kommer i kontrol med processens hastighed og har mulighed for selv at foretage den indbyggede vurdering af, om der vil kunne være væsentlige betydende miljøforhold at tage stilling til i sagsforløbet og dermed overveje projektilpasninger tidligt i projektfasen. Det betyder, at der vil være behov for en vejledning til ansøgningsskemaet, som beskriver formålet med indsamlingen af oplysninger (hvad der skal belyses), hvordan oplysningerne skal bruges, og i hvilken kvalitet de skal være.

Ad punkt 4, administrative og økonomiske konsekvenser

Der beskrives, at det foreslås, at der fremover skal ansøges gennem et obligatorisk VVM-screeningsskema. Der beskrives ikke hvad konsekvensen af det forslag er. Hvad enten man vil kalde det en erhvervsadministrativ konsekvens eller en erhvervsøkonomisk konsekvens, så mangler der en præcis beskrivelse af, at der fremover

vil påhvile ansøger en omkostning til eget personale eller en indhyret konsulent til at løse opgaven.

Ad punkt 7, forholdet til EU retten

Lovforslaget beskriver, at "Lovforslaget indeholder ingen ændringer i forhold til implementeringen af VVM-direktivet i dansk ret." Da der er tale om en ændret og forenklet implementering af EU's VVMregler, overrasker det DI, at ministeriet denne gang ikke redegør klarere for, at EUreglerne om VVMgodkendelser stadig opretholdes, selvom der ikke opretholdes et krav om kommunalplanstillæg for egentlige VVMundersøgelsessager. Og herunder hvorfor den hidtidige metode ikke længere er nødvendig.

Ad punkt 9, sammenfattende skema

Indholdet i skemaet i punkt 9 bør oprettes til en dækkende beskrivelse af den foregående tekst. Skemaet udsiger, at lovforslaget ikke har økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette synes ikke at være rigtigt med henvisning til vores ovenstående kommentar. Erfaringer viser, at det antal sager, der i dag skal gennemføre en VVMundersøgelse, hver for sig er en bekostelig affære. Da mange flere sager gennemgår en screening og dette fremover vil medføre en ansøgnings- og dataindsamlingsomkostning, vil dette også generere en samlet omkostning for erhvervslivet. Dette er ikke afspejlet i skemaet. Naturstyrelsen kan overveje, om den del af de kommunale besparelser på VVMområdet, der vedrører indsamling af screeningsoplysninger med lovforslaget bare overføres til ansøgerne i stedet. I så fald vil dette være et bud på et estimat for erhvervslivets omkostninger på dette punkt, med mindre styrelsen ligger inde med et bedre estimat.

I skemaets linje om miljømæssige konsekvenser er der omkring de positive effekter ikke angivet en miljømæssig effekt, men alene en henvisning til en administrativ procedure. Det synes ude af kontekst.

I øvrigt undrer det DI, at der i skemaet linje om forholdet til EU retten er angivet, at "Lovforslaget indeholder ikke EUrets aspekter". VVMreglerne er netop EUret, og ændringerne af implementeringen af disse burde derfor have været vurderet og kommenteret i lovforslaget – som kommenteret i forbindelse med punkt 7.

DI står gerne til rådighed for uddybning af de afgivne kommentarer eller af andre spørgsmål i sagen, som Naturstyrelsen måtte have.

Med venlig hilsen

Morten Løber
chefkonsulent

Miljøministeriet
Naturstyrelsen
Jura
Haraldsgade 53
2100 København Ø
Att.: Fuldmægtig Mette Brandt

8. juli 2013

Pr. e-mail : nst@nst.dk, metbr@nst.dk

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning (Op- og nedklassifikation af vandløb, forenklet administration af skovbyggelinjen og forenkling af VVM-processen m.v.) – j.nr.: NST-020-00103

Tak for muligheden for at kommentere udkastet.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Liselotte Bang
konsulent – cand.jur.

FSR – danske revisorer
Kronprinsessegade 8
DK - 1306 København K

Telefon +45 3393 9191
fsr@fsr.dk
www.fsr.dk

CVR. 55 09 72 16
Danske Bank
Reg. 9541
Konto nr. 2500102295

Brandt, Mette

Fra: Pernille Weile [pw@fvd.dk]
Sendt: 9. juli 2013 08:29
Til: NST - Naturstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Brandt, Mette
Emne: VS: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning j. nr. 020-00103
Vedhæftede filer: image001.png; høringsbrev.pdf; udkast til lovforslag.pdf; høringsliste organisationer.pdf

Foreningen af Vandværker i Danmark skal oplyse, at man ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Pernille Weile

Jurist

Foreningen af Vandværker i Danmark
Solrød Center 22C, 1, 2680 Solrød Strand
Tlf. 5614 42 42, www.fvd.dk, fvd@fvd.dk

Fra: Brandt, Mette [<mailto:metbr@nst.dk>]

Sendt: 4. juni 2013 00:30

Til: Brandt, Mette

Emne: Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om vandløb, lov om naturbeskyttelse og lov om planlægning

Hermed sender Naturstyrelsen vedhæftede udkast til lovforslag i høring.

Naturstyrelsen skal anmode om at modtage eventuelle bemærkninger til udkastet til lovforslag senest **den 9. august 2013**.

Høringssvar bedes fremsendt elektronisk til Naturstyrelsen, nst@nst.dk, med kopi til metbr@nst.dk, gerne med angivelse af j. nr. 020-00103.

Der henvises i øvrigt til høringsmaterialet.

Med venlig hilsen

Mette Brandt

Fuldmægtig

Jura

Dir tlf.: (+45) 72 54 48 65

metbr@nst.dk

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Haraldsgade 53
DK - 2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 30 00
www.naturstyrelsen.dk

13-08-2013